

[Niels Højland]

skubbe én ud i den anden ende. Det vil heller ikke gavne beskæftigelsen, at der ved offentlige licitationer forlanges, at man skal ansætte en langtidsledig.

Alt i alt vil forslaget kun forøge omkostningerne for erhvervslivet og dermed have en negativ effekt for beskæftigelsen, og derfor kan Fremskridtspartiet ikke støtte det.

Glønborg (KRF):

Noget af det bedste ved dette forslag er overskriften. En beslutning om beskæftigelse, uddannelse og fordelingspolitiske tiltag lyder jo godt, men jeg må nok sige, at der er temmelig mange elementer i indholdet, som ikke rigtig tiltaler os i Kristeligt Folkeparti. Vi tror ikke på, at det er metoden, at det er vejen.

Når man taler om at hæve den almenyttige kvote på boligområdet med 3.000 og ungdomsboligkvoten med 2.000 boliger om året, må vi sige, at vi mener ikke, at samfundet har behov for det i øjeblikket. Vi har heller ikke særlig lyst til at tillade kommunerne at optage lån til oprettelse af daginstitutioner.

Under pkt. 2, hvor der står uddannelses- og jobgaranti, må vi selvfølgelig sige, at det lyder jo godt, hvis vi kunne give alle unge under 25 år garanti for en uddannelsesplads eller et job. Men jeg er lidt betænkelig ved hele tankegangen, for det lyder, som om det først og fremmest skal være samfundets problem, at hver eneste under 25 år er i uddannelse eller i job. Jeg mener også, at det er et samfundsproblem at prøve på at skabe arbejde til alle, men det skal også være den enkeltes problem at være i uddannelse og have et job. Og derfor er jeg lidt bange for en garantiordning, det er lige som om det er noget, samfundet selvfølgelig bare skal ordne.

Alle ved jo, at skal vi lave den slags ting, så koster det penge, og der er jo en lang række udgiftskrævende elementer heri, det kan ikke nægtes. Jeg medgiver SF, at man også har angivet en finansieringsmulighed, men den skal jeg vende tilbage til om lidt.

I pkt. 2 om uddannelses- og jobgaranti er der i sidste afsnit noget, som jeg egentlig er glad for og også gerne ville medvirke til at vi kunne have med i vore ordninger. Så længe vi har at gøre med mennesker, der går arbejdsledige, synes jeg, at vi skylder at gøre alt, hvad vi kan, for ikke at tvinge dem til en tilværelse uden indhold. Derfor kan jeg godt lide princippet om samar-

bejde med daghøjskoler, tekniske skoler osv., og også det at lade virksomhed i lokalradio, teatergrupper osv. gå ind i ordningen. Jeg ser det som et eksempel på og en mulighed for at skabe sig et indhold i tilværelsen på trods af, at man er på det ledige hold i øjeblikket.

Om licitationsreglen under pkt. 4 må jeg sige ligeud, at jeg tror ikke på, at den vil kunne gennemføres med held i praksis.

Om finansieringen må jeg også sige, at jeg tror, at en forhøjelse af arbejdsgivernes andel af AUD er et skridt i den forkerte retning. Vi kommer jo ikke udenom, at det allerbedste, vi kan gøre for afskaffelse af arbejdsløsheden, er at få sving i vort erhvervsliv, og så kan det altså ikke nytte noget, at vi vil blive ved med at gøre omkostningerne større. Naturligvis har jeg al mulig sympati for forureningsafgifter, men jeg synes bare, at de skal bruges til nogle andre formål, der er ingen grund til, at de er koblet sammen med det her. Og endelig lukning af skattefiduser – ja, selvfølgelig, lad os få lukket alle dem, vi kan, der er masser af ting at bruge pengene til.

Det sidste punkt, om et solidaritetsbidrag, vil jeg gerne være med til at tænke over. Jeg er en af dem, der ikke er medlem af en a-kasse, fordi jeg aldrig har syntes, at jeg har haft brug for det, men jeg har egentlig lidt dårlig samvittighed over for udgifterne i forbindelse med afhjælpning af arbejdsløsheden, så personlig så jeg gerne, at man fandt en eller anden måde at give os, der ikke føler, at vi har behov for a-kassen, mulighed for at bidrage til løsningen af de opgaver. Det vil jeg godt være med til at snakke om.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal takke for behandlingen af det fremsatte forslag, og jeg skal gøre det så pænt og ordentligt, som jeg kan, selv om jeg egentlig synes, at forslaget fik en meget overfladisk behandling, og det er jeg naturligvis ked af.

Vi har fremsat tre forslag i SF: et forslag om en ny beskæftigelses-, uddannelses- og arbejdsfordelingspolitik, et erhvervspolitisk program plus et miljøprogram, som skal ses i sammenhæng. Det, vi ville med det, var et forsøg på at skabe debat om arbejdsløsheden, for enhver af os må se i øjenene, at der er visse problemer, vi har klaret i dette samfund – det må jeg erkende – men arbejdsløsheden har vi i hvert fald ikke klaret.